

Beste leden van de Parkinson Vereniging, vanaf juni zal ik hopelijk deel uitmaken van het bestuur van de Parkinson Vereniging. Graag wil ik me voorstellen: Ik ben Nathalie Kelderman, 52 jaar en ik woon met mijn man, zoon van 17 en hond in Den Haag. In 2018 kreeg ik de diagnose Parkinson, wat voor mij totaal onverwacht was. Ik had geen idee dat ook 40-ers de ziekte konden hebben. Meteen een signaal dat er nog genoeg te doen is aan de beeldvorming rondom Parkinson!

Ik zie ernaar uit meer betrokken te zijn bij de Parkinson Vereniging. Een sterke en representatieve patiëntenvereniging vind ik heel belangrijk: als informatiebron, waar je actuele en betrouwbare informatie kunt vinden. Ja, betrouwbaar, dat is in een tijd van nep-nieuws een groot goed. Maar ook om verhalen van andere mensen met Parkinson te lezen in het blad, op de website of persoonlijk in een Parkinson café die in het hele land te vinden is. Een sterke patiëntenvereniging is ook van belang voor het behartigen van de belangen van mensen met Parkinson. Dat er een stevige club is die in de gaten houdt hoe het bijvoorbeeld zit met de medicijntekorten en hier bij de relevante spelers aan de bel trekt.

Een onderwerp waar ik mezelf de afgelopen jaren in heb verdiept is de relatie tussen Parkinson en pesticiden. Over dit onderwerp geef ik af en toe lezingen voor de Parkinson Vereniging. Het voelt dan ook heel natuurlijk dat ik vanaf juni mijn betrokkenheid zal uitbreiden met het bestuurslidmaatschap.

Wat ik meebreng in deze functie is onder meer beleidservaring binnen het Haagse waar ik bij het ministerie van Buitenlandse zaken heb gewerkt. Na een carrièreswitch ben ik directeur geweest van de Depressie Vereniging. Daardoor ken ik de wereld van de patiëntenparticipatie en de zorg van binnenuit. Een belangrijk kenmerk van mij is dat ik een kernzoeker ben: ik ga altijd op zoek naar waar het écht om gaat.

Een thema dat mij zeker na mijn diagnose bezighoudt is zingeving en wat het betekent om geen betaald werk meer te kunnen doen. Dit is een thema dat ik graag meer aandacht zou willen geven, omdat ik denk dat dit op veel mensen een grote impact heeft.

Waar ik energie uithaal is de natuur en buiten zijn. Onmisbaar in mijn leven is een flinke dosis humor: het relativeert en geeft ruimte.